

ความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

SELF-REGULATING CAPACITY IN ENGLISH VOCABULARY LEARNING OF STUDENTS AT VALAYA ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY UNDER THE ROYAL PATRONAGE

วรวรรณ วงศ์ศรีวัฒน์¹
Worawan Wongsriwatt¹

Received : 27 November 2020

Revised : 7 June 2021

Accepted : 6 August 2021

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ 2) เปรียบเทียบระดับความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชายและหญิง และ 3) เปรียบเทียบระดับความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาจากต่างคณะ การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามประเมินความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งผ่านการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.76 - 0.89 กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ชั้นปีที่ 3 จาก 7 คณะ จำนวน 290 คน โดยกำหนดขนาดตามแนวทางของยามานะที่ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.05 ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบความต่างของค่าเฉลี่ยของสองกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระจากกัน (Independent samples t-test) และความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า โดยภาพรวมนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 มีความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 0.54) โดยมีความสามารถในการกำกับตนเองในด้านการควบคุมสภาพแวดล้อมสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.60) การเปรียบเทียบนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงพบว่าเพศไม่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในภาพรวม แต่ในรายด้านพบว่า นักศึกษาชายมีความสามารถในการควบคุมความยึดมั่นมากกว่านักศึกษาหญิงที่ระดับนัยสำคัญ .05 ส่วนผลการเปรียบเทียบนักศึกษาจากต่างคณะ พบว่า คณะไม่มีผลกระทบต่อความสามารถในการกำกับตนเอง

¹ศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

¹Language Center, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Pathum Thani

*ผู้นิพนธ์ประสานงาน E-mail: worawan@vru.ac.th

ของนักศึกษาในภาพรวม แต่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่แสดงให้เห็นว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้านการควบคุมความยึดมั่นน้อยกว่านักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่ระดับนัยสำคัญ .05

คำสำคัญ: ความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ คำศัพท์

ABSTRACT

The objectives of this study were to 1) investigate a self-regulating capacity in English vocabulary learning of the third-year students at Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, 2) compare the self-regulating capacity in English vocabulary learning of male and female students, and 3) compare the self-regulating capacity in English vocabulary learning of the students at different faculties. This study was a quantitative research. The instrument employed to collect the data was the Self-Regulating Capacity in Vocabulary Learning scale (SRCvoc) questionnaire. Its reliabilities were between 0.76 and 0.89. The sample for this study consisted of 290 third-year students at Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage from seven faculties according to Yamane's formula with a 95% confidence interval. The statistics used for data analysis included percentage, mean, standard deviation, independent samples t-test, and one-way ANOVA.

The results of the study revealed that overall, the third-year students had a self-regulating capacity in English vocabulary learning at a high level ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 0.54). Of all the dimensions of their capacity, the respondents employed the environment control the most ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.60). The comparison between genders revealed that there were no significant differences for male and female students overall, but in the subscales, males had a higher degree of the capacity in the dimension of commitment control than females at a significance level of 0.05. In addition, the comparison among the students from different faculties showed that there were no significant differences overall. However, a post-hoc test in the subscales revealed that the students at the Faculty of Science and Technology had less self-regulating capacity than those at the Faculty of Management Sciences, the Faculty of Education, the Faculty of Humanities and Social Sciences, and the Faculty of Industrial Technology in the dimension of commitment control at a significance level of .05.

Keywords: Self-regulating Capacity in English Vocabulary Learning,
English Vocabulary Learning, Vocabulary

บทนำ

สิ่งที่ผู้เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศหลีกเลี่ยงไม่ได้คือการเรียนรู้คำศัพท์ เพราะการเรียนรู้ภาษาที่สองนั้นเกี่ยวข้องกับทั้งการเรียนรู้ระบบกรอบความคิดใหม่และการสร้างเครือข่ายคำศัพท์ใหม่ของภาษานั้น ๆ (Thornbury, 2002) ผู้เรียนภาษาที่สองต่างตระหนักดีว่าการมีความรู้ด้านคำศัพท์ที่จำกัดนับเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการสื่อสารภาษาเป้าหมายเพราะคำศัพท์จะนำพาให้เข้าใจความหมายของข้อมูลและแสดงออกสิ่งที่ต้องการได้ (Read, 2004)

เมื่อคำศัพท์มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศจึงทำให้มีการศึกษาวิจัยมากมายหลายด้านเกี่ยวกับคำศัพท์เพื่อหาแนวทางที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้คำศัพท์และมีปริมาณคำศัพท์มากพอที่จะสื่อสารได้ เช่น การศึกษาหากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สามารถส่งผลต่อปริมาณและความรู้ด้านคำศัพท์ (Kirmizi, 2014; Nirattisai, 2014; Teng, 2015) การศึกษาเพื่อจำแนกกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนที่ดีและแย่ใช้ (Yeh & Wang, 2004; Zhang, 2011) การศึกษาหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Mongkol, 2009; Liu, 2010)

แม้งานศึกษาวิจัยต่าง ๆ จะค้นพบหลากหลายวิธีที่สามารถส่งเสริมหรือสนับสนุนให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้คำศัพท์ได้ สิ่งสำคัญกลับไม่ได้อยู่ที่กลวิธีหรือเทคนิคต่าง ๆ เหล่านั้น หากแต่เป็นการที่ผู้เรียนใช้กลวิธีเหล่านั้น ถ้าผู้เรียนมีความอุตสาหะพยายามที่จะปรับปรุงการเรียนของตนเองโดยนำกลวิธีต่าง ๆ มาใช้ และมีความสามารถที่จะทำได้จึงจะทำให้ผู้เรียนเป็นผู้เรียนอย่างมีกลวิธี (Dörnyei, 2005) ฉะนั้นหากผู้เรียนไม่เริ่มต้นที่ตนเองก่อน ก็ยากที่จะทำให้กลวิธีนั้น ๆ บรรลุผลได้ ด้วยเหตุนี้จึงควรส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักที่จะกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

การเรียนรู้แบบกำกับตนเอง คือ กระบวนการเชิงรุกแบบสร้างสรรค์ซึ่งผู้เรียนตั้งเป้าหมายในการเรียนของตนเองและพยายามที่จะติดตามดูแล กำกับ และควบคุมการคิด แรงจูงใจ และพฤติกรรมที่ถูกวางแนวทางและจำกัดไว้ด้วยเป้าหมายและบริบทแวดล้อม กิจกรรมที่กำกับตนเองนี้สามารถเป็นสื่อกลางของความสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคล สิ่งแวดล้อม และผลสัมฤทธิ์โดยรวมได้ (Pintrich, 2000) ผู้เรียนที่กำกับตนเองมีความแตกต่างจากผู้เรียนโดยทั่วไปเพราะจะเป็นผู้ที่ตระหนักในตัวเองทั้งเวลาที่มีความรู้มีทักษะและเวลาที่ไม่รู้ เมื่อต้องการข้อมูลผู้เรียนเหล่านี้จะค้นหาอย่างกระตือรือร้นและจะดำเนินการสิ่งที่จำเป็นเพื่อให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เมื่อเผชิญหน้ากับอุปสรรค เช่น ปัจจัยแวดล้อมในการเรียนที่ไม่ดี ผู้สอนที่สร้างความสับสน หรือตำราที่ยากแก่การเข้าใจ ก็จะหาวิธีที่จะบรรลุเป้าหมายให้ได้ ผู้เรียนที่กำกับตนเองจะมองการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เป็นระบบและควบคุมได้ และยอมรับภาระที่หนักยิ่งขึ้นเพื่อผลสำเร็จของตน (Zimmerman, 1990)

ผู้ที่เรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษหากมีลักษณะของผู้เรียนแบบกำกับตนเองข้างต้นย่อมเอื้อประโยชน์ในการเรียนได้ ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยของ Mizumoto (2013) ที่ศึกษาผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในระดับมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่นและปรากฏผลว่ากระบวนการการเรียนรู้แบบกำกับตนเองสามารถส่งเสริมความสามารถในตนเองและเพิ่มความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ รวมไปถึงผลการศึกษาของ Sentürk (2016) ที่ยิ่งตอกย้ำถึงความสำคัญของการเรียนรู้แบบกำกับตนเองต่อการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพราะเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนแบบกำกับตนเองกับปริมาณคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยในตรุกี และพบว่าการกำกับตนเองกับขนาดของคำศัพท์มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอย่างสูง

จากความสำคัญของการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาระดับความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยมุ่งเน้นไปที่การศึกษา เปรียบเทียบปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อระดับความสามารถดังกล่าว คือ เพศ และคณะ ในด้านของเพศ เนื่องจากมีการศึกษามากพอสมควรถึงอิทธิพลของเพศที่มีต่อระดับความสามารถในการกำกับตนเอง ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ แต่มีข้อค้นพบที่ยังขัดแย้งกันอยู่ บ้างพบว่าเพศไม่มีผลต่อระดับ ความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Vujnović, 2017) บ้างพบใน ทางตรงกันข้าม (Khezrlou & Sadeghi, 2011; Sadeghi & Khezrlou, 2012) ผู้วิจัยจึงต้องการ ศึกษาในกรณีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และในด้าน การศึกษาเปรียบเทียบนักศึกษาจากคณะต่าง ๆ ทั้งนี้ เนื่องจาก Gu (2002) ได้ระบุว่า สาขาหรือคณะ ที่ผู้เรียนสังกัดเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาได้ อีกทั้งมีงานวิจัยมากมายทั้งในต่างประเทศ และในประเทศไทยเองที่ศึกษาและปรากฏผลยืนยันว่าคณะหรือสาขาของผู้เรียนที่แตกต่างกันสามารถ ส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันได้ (เช่น Gu, 2002; Siriwan, 2007; Tsai & Chang, 2009; Wei, 2007) อย่างไรก็ตาม งานวิจัยในด้านของอิทธิพลของคณะของผู้เรียนที่มีต่อระดับ ความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษยังมีอยู่จำกัด ผู้วิจัยพบเพียง การศึกษาของ Sadeghi & Khezrlou (2012) ที่ระบุว่าสาขามีผลต่อระดับความสามารถในการกำกับ ตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงหวังว่าการศึกษาในครั้งนี้จะให้ข้อค้นพบที่ก่อให้เกิด ประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชายและหญิง ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จากต่างคณะ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรม ราชูปถัมภ์

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี จำนวน 1,177 คน ผู้วิจัยมุ่งเน้นการศึกษาที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่จะได้เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องในช่วงชั้นปีที่ 1-3 แต่เมื่อเข้า

ชั้นปีที่ 4 อาจมีนักศึกษาบางกลุ่มที่วางเว้นจากการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในห้องเรียน ดังนั้น การศึกษาทำความเข้าใจระดับความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จะทำให้ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนสามารถหาแนวทางส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษา ได้เตรียมความพร้อมในการกำกับการเรียนรู้และฝึกฝนการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอก ห้องเรียนได้ รวมทั้งอาจเป็นข้อมูลให้คณะต่าง ๆ นำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมเพิ่มพูนทักษะ ภาษาอังกฤษให้เหมาะกับนักศึกษาในแต่ละคณะ

จำนวนตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คำนวณตามแนวคิดของ Yamane (1967) กำหนดระดับ ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไว้ที่ 0.05 จำนวนตัวอย่างที่เหมาะสม คือ 290 คน ในการสุ่มตัวอย่าง นั้น ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยหลักความน่าจะเป็น (Non Probability Sampling) ด้วยวิธีการ สุ่มตัวอย่างตามความสมัครใจ (Volunteer Sampling) กำหนดจำนวนตัวอย่างจากแต่ละคณะ ตามสัดส่วนต่อจำนวนประชากรทั้งหมด และเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างแต่ละคณะด้วยวิธีการตาม ความสมัครใจของผู้ให้ข้อมูล ตามจำนวนดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและตัวอย่าง จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 3	ร้อยละต่อจำนวนประชากร	จำนวนตัวอย่าง
ครุศาสตร์	314	26.68	77
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	304	25.83	75
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	123	10.45	30
เทคโนโลยีการเกษตร	24	2.04	6
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	84	7.14	21
วิทยาการจัดการ	231	19.63	57
สาธารณสุขศาสตร์	97	8.24	24
รวม	1,177	100	290

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามซึ่งเป็นแบบประเมินความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Self-Regulating Capacity in Vocabulary Learning หรือ SRCvoc) ที่ออกแบบโดย Tseng, Dörnyei, และ Schmitt (Tseng, Dörnyei & Schmitt, 2006)

Tseng, Dörnyei, และ Schmitt ได้ออกแบบแบบประเมิน SRCvoc นี้โดยผ่านขั้นตอนสำคัญ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นแรกเป็นการรวบรวมข้อคำถาม ขั้นที่สองเป็นการทดสอบใช้เครื่องมือวัดกับกลุ่มตัวอย่าง และขั้นที่สามเป็นการประเมินคุณลักษณะทางจิตมิติ (Psychometric) ของแบบประเมิน SRCvoc ที่ผ่านการพัฒนามาในสองขั้นแรก ซึ่งการประเมินนี้ Tseng, Dörnyei, และ Schmitt ใช้การวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยในเชิงยืนยัน และเชิงสำรวจ ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าตัวแบบในทางทฤษฎีของการกำกับตนเองมีความสอดคล้องกับข้อมูล และถือเป็นความสำเร็จในการถ่ายทอดแนวคิดการกำกับตนเองซึ่งเป็นแนวคิดทางจิตวิทยาการศึกษาไปสู่แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง (Tseng, Dörnyei & Schmitt, 2006)

แบบประเมินความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (SRCvoc) นี้มีลักษณะเป็นแบบประเมินระดับความสามารถในการกำกับตนเองของผู้เรียนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษใน 5 ด้าน ซึ่งแต่ละด้านประกอบไปด้วยข้อย่อยด้านละ 4 ข้อ มีรายละเอียดโดยสังเขป ดังนี้

1. ด้านการควบคุมความยึดมั่น (Commitment Control) เป็นความสามารถในการช่วยรักษาหรือเพิ่มพูนการยึดมั่นในเป้าหมายเดิมของผู้เรียน
2. ด้านการควบคุมการรู้คิด (Metacognitive Control) เป็นความสามารถซึ่งเกี่ยวข้องกับการเฝ้าสังเกตและการควบคุมความตั้งใจ และการกำจัดการผิดวันประกันพรุ่งที่ไม่จำเป็นต่าง ๆ
3. ด้านการควบคุมความพึงพอใจ (Satiating Control) เป็นความสามารถซึ่งช่วยขจัดความเบื่อหน่ายและเพิ่มสิ่งดึงดูดใจหรือความน่าสนใจต่องาน
4. ด้านการควบคุมอารมณ์ (Emotion Control) เป็นความสามารถซึ่งเกี่ยวกับการจัดการสภาพอารมณ์ที่ยุ่งเหยิง และการสร้างสภาพอารมณ์ที่จะนำไปสู่การทำให้บรรลุผลตามความตั้งใจ
5. ด้านการควบคุมสภาพแวดล้อม (Environmental Control) เป็นความสามารถ ซึ่งช่วยกำจัดอิทธิพลทางสภาพแวดล้อมที่เป็นลบ และใช้ประโยชน์จากอิทธิพลทางสภาพแวดล้อมที่เป็นบวก โดยสร้างสภาพแวดล้อมให้เป็นมิตรต่อการไล่ตามเป้าหมายที่ยากลำบาก

ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (SRCvoc) มาจัดทำเป็นแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สอบถามเพศ และคณะที่สังกัด ข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ส่วนที่ 2 แบบประเมินความสามารถในการกำกับตนเองของผู้เรียนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (SRCvoc) ของ Tseng, Dörnyei, และ Schmitt (Tseng, Dörnyei & Schmitt, 2006) จำนวน 20 ข้อ โดยผู้วิจัยได้แปลความหมายของข้อคำถามจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยเพื่อไม่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเกิดความสับสนหรือเข้าใจผิด และได้รับความอนุเคราะห์จากอาจารย์สังกัดศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ ตรวจสอบข้อความจากต้นฉบับและฉบับแปล หลังการตรวจทานการแปลผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นถึงความหมายของข้อความในฉบับแปลตรงและถูกต้องตามต้นฉบับ คำถามส่วนนี้ใช้มาตรประมาณค่า (Rating Scale) 6 ระดับ ตามรูปแบบของ Tseng, Dörnyei, และ Schmitt (Tseng, Dörnyei & Schmitt, 2006) ดังนี้

0	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยเล็กน้อย
3	หมายถึง	เห็นด้วยบางส่วน
4	หมายถึง	เห็นด้วย
5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

โดยผู้วิจัยกำหนดความหมายค่าเฉลี่ยระดับความสามารถในการกำกับตนเองของผู้เรียนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในการวิเคราะห์ข้อมูล เทียบเคียงกับแนวทางการกำหนดอันตรภาคชั้นของ มัลลิกา บุนนาค (2539) ดังนี้

3.33-5.00	หมายถึง	ระดับสูง
1.67-3.32	หมายถึง	ระดับปานกลาง
0.00-1.66	หมายถึง	ระดับต่ำ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แม้ว่าจะเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการพัฒนามาด้วยการวิจัยอย่างเป็นระบบ 3 ขั้นตอนสำคัญ จนทำให้มีความตรง (Validity) แล้ว แต่สร้างขึ้นมาเป็นมาตรวัดภาษาอังกฤษ ดังนั้น ก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริงผู้วิจัยจึงได้แปลเป็นภาษาไทย และหลังจากผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของฉบับแปล ผู้วิจัยจึงได้นำแบบสอบถามไปทดสอบเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 32 คน ในช่วงสัปดาห์แรกของเดือนกันยายน 2563 เพื่อนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) โดยค่า Cronbach's alpha ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของตัวแปรแต่ละตัวแปรอยู่ระหว่าง 0.76 - 0.89 จึงถือว่าเป็นแบบสอบถามที่มีความตรงและความเที่ยงพร้อมสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อคำถามในแบบสอบถามมาจัดทำเป็นแบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบของ Google form เพื่อให้เกิดความสะดวกกับผู้ตอบแบบสอบถาม โดยได้ชี้แจงรายละเอียดเบื้องต้นและวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ในแบบสอบถาม ผู้วิจัยเริ่มเก็บข้อมูลในสัปดาห์ที่สองของเดือนกันยายน 2563 โดยส่งแบบสอบถามให้นักศึกษาจำนวนประมาณ 500 คนตอบตามความสมัครใจ และผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลได้ครบ 290 คนตามจำนวนตัวอย่างที่กำหนดในสัปดาห์ที่สองของเดือนตุลาคม 2563 หลังจากตรวจสอบคำตอบจากผลสรุปของ Google form พบว่าข้อมูลสมบูรณ์ครบถ้วนพร้อมนำไปใช้ในการวิเคราะห์ในขั้นต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ ข้อมูลระดับความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต่างของค่าเฉลี่ยของสองกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระจากกัน (Independent samples t-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างนักศึกษาเพศชายกับเพศหญิง และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนกับความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ทางเดียว (One-way ANOVA) จากนั้นใช้การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ (Post-hoc test) แบบ Least significant difference (LSD)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ รวมทุกด้านอยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ย 3.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการควบคุมสภาพแวดล้อม ค่าเฉลี่ย 3.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60 รองลงมาคือการควบคุมความยืดหยุ่น ค่าเฉลี่ย 3.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.72 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือการควบคุมความพึงพอใจ ค่าเฉลี่ย 3.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ความสามารถในการกำกับตนเอง	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ด้านการควบคุมความยืดหยุ่น	3.59	0.72
ด้านการควบคุมการรู้คิด	3.50	0.75
ด้านการควบคุมความพึงพอใจ	3.06	0.58
ด้านการควบคุมอารมณ์	3.14	0.59
ด้านการควบคุมสภาพแวดล้อม	3.74	0.60
รวมทุกด้าน	3.41	0.54

เมื่อพิจารณาระดับความสามารถในการกำกับตนเองจำแนกตามเพศ รายละเอียดดังตารางที่ 3 พบว่า ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยความสามารถในการกำกับตนเองที่ระดับสูง และทั้ง 2 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยความสามารถในการกำกับตนเองในด้านการควบคุมสภาพแวดล้อมมากที่สุด เช่นเดียวกัน กล่าวคือ ค่าเฉลี่ย 3.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.66 ในกลุ่มนักศึกษาชาย และค่าเฉลี่ย 3.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 ในกลุ่มของนักศึกษาหญิง อีกทั้ง ทั้ง 2 กลุ่มยังมีระดับความสามารถในการกำกับตนเองน้อยที่สุดในด้านการควบคุมความพึงพอใจเหมือนกัน กล่าวคือ ค่าเฉลี่ย 3.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 ในกลุ่มนักศึกษาชาย และค่าเฉลี่ย 3.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60 ในกลุ่มนักศึกษาหญิง

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำแนกตามเพศ

ความสามารถในการกำกับตนเอง	นักศึกษาชาย		นักศึกษาหญิง	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ด้านการควบคุมความยึดมั่น	3.73	0.65	3.54	0.73
ด้านการควบคุมการรู้คิด	3.62	0.67	3.45	0.78
ด้านการควบคุมความพึงพอใจ	3.11	0.52	3.04	0.60
ด้านการควบคุมอารมณ์	3.24	0.58	3.11	0.59
ด้านการควบคุมสภาพแวดล้อม	3.75	0.66	3.74	0.58
รวมทุกด้าน	3.49	0.54	3.38	0.54

ผลการเปรียบเทียบความต่างของค่าเฉลี่ยความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงรายละเอียดดังตารางที่ 4 พบว่า เพศไม่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในภาพรวม แต่เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายด้านพบว่า นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้านการควบคุมความยึดมั่นแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาชายมีความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้านการควบคุมความยึดมั่นมากกว่านักศึกษาหญิง

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบความต่างของค่าเฉลี่ยความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำแนกตามเพศ

ความสามารถในการกำกับตนเอง	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
						Lower	Upper
ด้านการควบคุมความยึดมั่น	2.002	288	0.046	0.18836	0.09410	0.00314	0.37357
ด้านการควบคุมการรู้คิด	1.714	288	0.088	0.17002	0.09922	-0.02527	0.36530
ด้านการควบคุมความพึงพอใจ	0.925	288	0.356	0.07048	0.07615	-0.07941	0.22036
ด้านการควบคุมอารมณ์	1.654	288	0.099	0.12834	0.07757	-0.02434	0.28101
ด้านการควบคุมสภาพแวดล้อม	0.159	288	0.874	0.01264	0.07937	-0.14358	0.16887
รวมทุกด้าน	1.605	288	0.110	0.11397	0.07101	-0.02581	0.25374

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะรายละเอียดดังตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษาทุกคณะมีความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง ยกเว้นคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่อยู่ในระดับปานกลาง โดยคณะที่มีระดับความสามารถในการกำกับตนเองสูงที่สุดคือคณะสาธารณสุขศาสตร์ ค่าเฉลี่ย 3.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 รองลงมาคือคณะวิทยาการจัดการ ค่าเฉลี่ย 3.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 คณะที่มีระดับความสามารถในการกำกับตนเองน้อยที่สุดคือคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ค่าเฉลี่ย 3.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 และเมื่อพิจารณาความสามารถรายด้านของนักศึกษาแต่ละคณะพบว่า นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร และคณะสาธารณสุขศาสตร์ มีความสามารถทางด้านการควบคุมสภาพแวดล้อมมากที่สุด ในขณะที่นักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีความสามารถด้านการควบคุมความยืดหยุ่นมากที่สุด

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำแนกตามคณะ

	ด้านการควบคุมความยืดหยุ่น	ด้านการควบคุมการรู้คิด	ด้านการควบคุมความพึงพอใจ	ด้านการควบคุมอารมณ์	ด้านการควบคุมสภาพแวดล้อม	รวมทุกด้าน
คณะวิทยาการจัดการ	3.69 (0.76)	3.49 (0.87)	3.08 (0.64)	3.17 (0.61)	3.81 (0.69)	3.45 (0.62)
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.26 (0.86)	3.24 (0.89)	3.11 (0.63)	3.04 (0.75)	3.56 (0.58)	3.24 (0.64)
คณะครุศาสตร์	3.64 (0.58)	3.54 (0.70)	3.00 (0.56)	3.12 (0.44)	3.80 (0.52)	3.42 (0.45)
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3.62 (0.73)	3.50 (0.69)	3.07 (0.57)	3.13 (0.58)	3.76 (0.62)	3.42 (0.54)
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	3.69 (0.69)	3.62 (0.69)	2.99 (0.34)	3.04 (0.68)	3.52 (0.67)	3.39 (0.52)
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	3.54 (0.89)	3.54 (0.56)	3.13 (0.41)	3.04 (0.68)	3.88 (0.67)	3.43 (0.52)
คณะสาธารณสุขศาสตร์	3.47 (0.74)	3.50 (0.75)	3.16 (0.63)	3.04 (0.68)	3.76 (0.54)	3.46 (0.52)

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำแนกตามคณะทั้งภาพรวมทุกด้านและรายด้าน แสดงให้เห็นว่าคณะที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ระดับนัยสำคัญ .05 รายละเอียดดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบความต่างของค่าเฉลี่ยความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำแนกตามคณะ

ความสามารถในการกำกับตนเอง	ความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านการควบคุมความยึดมั่น	ระหว่างกลุ่ม	4.752	6	0.792	1.558	0.159
	ภายในกลุ่ม	143.875	283	0.508		
	รวม	148.627	289			
ด้านการควบคุมการรู้คิด	ระหว่างกลุ่ม	2.513	6	0.419	0.731	0.625
	ภายในกลุ่ม	162.108	283	0.573		
	รวม	164.622	289			
ด้านการควบคุมความพึงพอใจ	ระหว่างกลุ่ม	0.731	6	0.122	0.361	0.903
	ภายในกลุ่ม	95.555	283	0.338		
	รวม	96.286	289			
ด้านการควบคุมอารมณ์	ระหว่างกลุ่ม	1.652	6	0.275	0.788	0.580
	ภายในกลุ่ม	98.900	283	0.349		
	รวม	100.552	289			
ด้านการควบคุมสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	2.659	6	0.443	1.234	0.289
	ภายในกลุ่ม	101.643	283	0.359		
	รวม	104.302	289			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	1.016	6	0.169	0.576	0.749
	ภายในกลุ่ม	83.212	283	0.294		
	รวม	84.228	289			

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นรายคู่ (post-hoc test) ด้วยวิธีการ LSD พบว่าความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้านการควบคุมความยึดมั่น ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี้น้อยกว่านักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ที่ระดับนัยสำคัญ .05 รายละเอียดดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบความต่างของระดับความสามารถในการกำกับตนเองด้านการควบคุมความยึดมั่นของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์กับคณะอื่น ๆ

เทียบกับนักศึกษาคณะ	ความต่างของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	ระดับนัยสำคัญ	ช่วงความเชื่อมั่น 95%	
				Lower Bound	Upper Bound
วิทยาการจัดการ	-0.43	0.16	0.007	-0.75	-0.12
ครุศาสตร์	-0.38	0.15	0.014	-0.68	-0.18
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	-0.37	0.15	0.018	-0.67	-0.06
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	-0.43	0.20	0.034	-0.83	-0.03
เทคโนโลยีการเกษตร	-0.28	0.32	0.375	-0.91	-0.34
สาธารณสุขศาสตร์	-0.21	0.20	0.282	-0.59	-0.17

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้พบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ชั้นปีที่ 3 มีความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยภาพรวมที่ระดับสูง ซึ่งแม้จะไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Sentürk (2016) และ Moiiinvaziri (2018) ที่ศึกษาเรื่องความสามารถของผู้เรียนในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเช่นกัน แต่นับเป็นผลดีเนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้พบว่า ผู้เรียนมีระดับการกำกับตนเองที่สูงกว่า โดยสาเหตุที่นักศึกษามหาวิทยาราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ชั้นปีที่ 3 มีความสามารถในการกำกับตนเองในระดับสูงอาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยวางแนวทางให้นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นปีที่ 1-3 และในแต่ละรายวิชาที่เรียนจะพยายามส่งเสริมให้นักศึกษามีกิจกรรมฝึกฝนการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกห้องเรียน จึงอาจทำให้นักศึกษาได้ใช้กลวิธีการกำกับตนเองในรูปแบบต่าง ๆ มาตลอดไปโดยปริยายเพื่อทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายจากรายวิชาเรียนให้สำเร็จลุล่วง

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงด้านที่นักศึกษามหาวิทยาราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ชั้นปีที่ 3 มีระดับการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยภาพรวมสูงสุดคือด้านการควบคุมสภาพแวดล้อม และโดยภาพรวมต่ำสุดคือด้านการควบคุมความพึงพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Moiiinvaziri (2018) ซึ่งพบว่าระดับสูงสุดคือด้านการควบคุมสภาพแวดล้อม และใกล้เคียงกับผลการศึกษาของ Moiiinvaziri (2018) ที่พบว่าระดับน้อยที่สุดคือด้านการควบคุมอารมณ์ และน้อยที่สุดเป็นลำดับที่สองคือ ด้านการควบคุมความพึงพอใจ โดยผู้วิจัยมีความเห็นว่าผลการวิจัยในครั้งนี้ อาจเกิดจากการที่การควบคุมสภาพแวดล้อมเป็นด้านที่ผู้เรียนจะตระหนักได้ด้วยตนเองได้ง่ายที่สุดเพราะเป็นสิ่งเร้าภายนอกที่กระทบตัวผู้เรียนและอาจจัดการได้ง่ายที่สุด เช่น หากมีเสียงดังเกินไปขณะเรียนรู้อาจารย์จะสั่งการให้ผู้เรียนจะรู้ปัญหาและควบคุมได้โดยไม่ต้องอาศัยการสังเกตและการตระหนักมากนัก ต่างจากด้านการควบคุมความพึงพอใจ ซึ่งเป็นด้านที่ผู้เรียนกำกับตนเองได้

น้อยกว่าเพราะผู้เรียนอาจต้องไตร่ตรองและสังเกตความคิดหรือความรู้สึกของตนเองมากกว่า เช่น ต้องไตร่ตรองและสังเกตความรู้สึกของตนเองก่อนจะรู้ว่าเริ่มเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และเมื่อตระหนักแล้วต้องสามารถอดทนหรือหาสิ่งดึงดูดใจตนเองเพื่อทำให้เกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

2. เมื่อพิจารณาระดับความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงพบว่าทั้งนักศึกษาชายและหญิงมีความสามารถอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ ด้านที่นักศึกษาชายมีระดับความสามารถในการกำกับตนเองมากที่สุดและน้อยที่สุด คือ ด้านการควบคุมสภาพแวดล้อม กับด้านการควบคุมความพึงพอใจ ตามลำดับ ยังเป็นด้านที่นักศึกษาหญิงมีระดับความสามารถในการกำกับตนเองมากที่สุดและน้อยที่สุดตามลำดับเหมือนกันอีกด้วย ทั้งนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าอาจมีสาเหตุจากสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่คล้ายกันของนักศึกษาชายและหญิง ข้อค้นพบนี้มีทั้งส่วนที่เหมือนและแตกต่างจากการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชายและหญิงของ Vujnovic (2017) ส่วนที่เหมือนกับผลการศึกษาในครั้งนี้คือ ผู้เรียนชายและหญิงมีระดับความสามารถในการกำกับตนเองไม่แตกต่างกัน และทั้งผู้เรียนชายและหญิงมีความสามารถในการกำกับตนเองในด้านการควบคุมสภาพแวดล้อมมากที่สุด ในขณะที่ส่วนที่ต่างคือผลการศึกษาของ Vujnovic (2017) พบว่า ด้านที่ผู้เรียนชายและหญิงมีความสามารถน้อยที่สุดคือด้านการควบคุมอารมณ์

ผลการเปรียบเทียบความต่างของค่าเฉลี่ยความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงจากการศึกษาในครั้งนี้พบว่า ระดับความสามารถของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงในภาพรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่าทุกด้านไม่แตกต่างกันยกเว้นด้านการควบคุมความยึดมั่นเพียงด้านเดียวเท่านั้นที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยนักศึกษาชายมีความสามารถด้านนี้มากกว่านักศึกษาหญิง ตัวอย่างความสามารถในด้านนี้ เช่น เชื่อมั่นว่าสามารถบรรลุเป้าหมายได้เร็วกว่าที่คาดไว้เวลาเรียนรู้คำศัพท์ หรือเชื่อว่าสามารถเอาชนะอุปสรรคทั้งหมดที่มีต่อการบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้คำศัพท์ได้ (Tseng, Dörnyei & Schmitt, 2006) ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เหตุที่นักศึกษาชายมีความสามารถด้านการควบคุมความยึดมั่นมากกว่านักศึกษาหญิงในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ส่วนหนึ่งอาจเป็นผลมาจากวัฒนธรรมของสังคมไทยที่มีมุมมองว่าผู้ชายต้องสามารถเป็นผู้นำได้ จึงอาจส่งผลให้ผู้ชายต้องมีความเชื่อมั่นในตนเองมาก ตรงกันข้ามกับผู้หญิง

3. ผลการเปรียบเทียบความต่างของระดับความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้ง 6 คณะในการวิจัยครั้งนี้พบว่า คณะไม่มีผลต่อความสามารถในการกำกับตนเองของนักศึกษา โดยผู้วิจัยสันนิษฐานว่าอาจเป็นเพราะจำนวนกลุ่มที่เปรียบเทียบมีจำนวนมาก เมื่อนำมาเปรียบเทียบรวมกันในคราวเดียวจึงเป็นไปได้ยากที่จะพบความต่างอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งแตกต่างไปจากการศึกษาของ Sadeghi & Khezrlou (2012) ซึ่งศึกษาผลที่สาขาวิชาและปัจจัยอื่น ๆ มีต่อความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และพบว่าสาขาวิชามีผลต่อความสามารถในการกำกับตนเอง โดยการที่ผลการศึกษาแตกต่างกันเช่นนี้มีสาเหตุที่เป็นไปได้ 2 ประการ คือ อาจเกิดจากวิธีการวิเคราะห์ที่แตกต่างกัน และหรืออาจเกิดจากการศึกษาเปรียบเทียบเป็นสาขาจึงเห็นความแตกต่างชัดเจนกว่าการเปรียบเทียบในระดับคณะ

อย่างไรก็ตาม ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นรายคู่ แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้านการควบคุมความยืดหยุ่นของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีน้อยกว่า นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ทั้งนี้ เนื่องจากการศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับคณะหรือสาขาของผู้เรียนยังมีอยู่จำกัด ผู้วิจัยจึงเทียบเคียงกับผลการศึกษาหัวข้อใกล้เคียง คือ การศึกษาความต่างของการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาศาขาศาสตร์กับสาขาศิลปศาสตร์ โดย Gu (2002) ซึ่งถือได้ว่า ผลการศึกษาใกล้เคียงกัน เพราะในการศึกษาดังกล่าวพบว่านักศึกษา 2 สาขานี้ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แตกต่างกันในบางด้าน ซึ่งนักศึกษาศาขาศาสตร์ใช้กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์น้อยกว่านักศึกษาศาขาศิลปศาสตร์เป็นส่วนใหญ่ ผู้วิจัยเห็นพ้องกับ Gu (2002) ที่ให้ข้อสังเกตต่อผลการวิจัยไว้ว่า นักศึกษาศาขาศาสตร์อาจต้องทุ่มเทเวลาเรียนให้กับวิชาในศาสตร์ของสาขาตนซึ่งเป็นสาขาที่ผู้เรียนต้องเรียนหนักจึงอาจไม่เหลือเวลาให้กับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นวิชาที่ต้องอาศัยเวลาในการเรียนรู้และฝึกฝน รวมทั้งผู้วิจัยมีความเห็นว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาจมีความมุ่งมั่นกับการเรียนในศาสตร์ที่ตนมีความสนใจมากกว่าเพราะโดยธรรมชาติแล้วหากนักศึกษาเลือกเรียนคณะวิทยาศาสตร์ฯ ก็เพราะสนใจศาสตร์ทางวิทย์มากกว่าภาษาซึ่งเป็นศาสตร์ทางศิลป์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ที่ปรากฏว่า นักศึกษามหาวิทยาราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ชั้นปีที่ 3 โดยภาพรวมมีความสามารถในการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ระดับสูงนั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่า มหาวิทยาลัยควรยึดแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันที่ทำให้นักศึกษาได้เรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 และสนับสนุนให้ทุกรายวิชามอบหมายงานที่มีส่วนให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเอง นอกห้องเรียนต่อไป ทั้งนี้อาจให้ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษทำความเข้าใจแนวทางการกำกับตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและนำไปสอดแทรกในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ในชั้นเรียน เพื่อช่วยส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักกลวิธีการกำกับตนเองที่หลากหลายมากขึ้นและนำไปปรับใช้ตามสถานการณ์จริงต่าง ๆ นอกห้องเรียนด้วยตนเองได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะด้านการควบคุมความพึงพอใจ ที่พบว่ายังเป็นด้านที่นักศึกษามีความสามารถน้อยที่สุด รวมถึงอาจเน้นให้นักศึกษาหญิงฝึกกำกับตนเองในด้านการควบคุมความยืดหยุ่นให้มากขึ้นและใกล้เคียงกับนักศึกษาชาย และเน้นให้นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีฝึกกำกับตนเองในด้านนี้ด้วยเช่นกัน เพื่อให้มีความสามารถมากขึ้นและใกล้เคียงกันกับนักศึกษาคณะอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ประกอบกับการใช้แบบสอบถามเพื่อให้ได้ข้อมูลอธิบายสาเหตุของระดับความสามารถในการกำกับตนเองของนักศึกษาที่เหมือนหรือแตกต่างกันในรายละเอียดที่ไม่ปรากฏในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยเฉพาะนักศึกษาจากคณะที่มีระดับความสามารถแตกต่างจากคณะอื่น

เอกสารอ้างอิง

- มัลลิกา บุณนาท. (2539). **สถิติเพื่อการตัดสินใจ**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Dörnyei, Z. (2005). **The Psychology of the language learner**. Mahwah: Lawrence Erlbaum Associates.
- Gu, Y. (2002). Gender, academic major, and vocabulary learning strategies of Chinese EFL learners. **RELC Journal**. 33(1): 35-54.
- Khezrlou, S. & Sadeghi, K. (2011). Self-regulated vocabulary strategy use: Implications for CALL and individual variables. **MEXTESOL Journal**. 36(1): 1-17.
- Kirmizi, O. (2014). Measuring vocabulary learning strategy use of Turkish EFL learners in relation to academic success and vocabulary size. **World Journal of Education**. 4(6): 16-25.
- Liu, Z. (2010). A study on English vocabulary learning strategies for non-English majors in independent college. **Cross-cultural Communication**. 6(4): 152-164.
- Moiinvaziri, M. (2018). Exploring the role of self-regulatory capacity in vocabulary learning of Iranian EFL learners. **Research in English Language Pedagogy**. 6(2): 241-256.
- Mongkol, N. (2009). A study of vocabulary learning strategies of the first and second year students from English department at Phetchaburi Rajabhat University. **Humanities Journal**. 16(1): 130-144.
- Mizumoto, A. (2013). Effects of self-regulated vocabulary learning process on self-efficacy. **Innovation in Language Learning and Teaching**. 7(3): 253-265.
- Nirattisai, S. (2014). **Vocabulary Size and Vocabulary Learning Strategies of Thai University Students**. Master of Arts Thesis in Teaching English as an International Languages, Prince of Songkla University.
-

- Pintrich, P. R. (2000). The role of goal orientation in self-regulated learning. In M. Boekaerts, P. R. Pintrich, & M. Zeidner (Eds.), **Handbook of self-regulation**. San Diego: Academic Press.
- Read, J. (2004). Research in teaching vocabulary. **Annual Review of Applied Linguistics**. 24: 146-161.
- Sadeghi, K. & Khezrlou, S. (2012). Glossing mode in self-regulated vocabulary learning, and its relationship with gender, age, and field of study. **The Journal of Asia TEFL**. 9(3): 51-74.
- Sentürk, B. (2016). Self-regulation strategies and vocabulary size of EFL Turkish University students. **Procedia - Social and Behavioral Sciences**. 232: 90-97.
- Siriwan, M. (2007). **English vocabulary learning strategies employed by Rajabhat university students**. Doctor of Philosophy in English Language Studies, Suranaree University of Technology.
- Teng, F. (2015). Assessing the relationship between Vocabulary Learning Strategy Use and Vocabulary Knowledge. **PASAA**. 49: 39-65.
- Thornbury, S. (2002). **How to teach vocabulary**. Harlow: Pearson Education Limited.
- Tsai, C. & Chang, I. (2009). An examination of EFL vocabulary learning strategies of students at the University of Technology of Taiwan. **International Forum of Teaching and Studies**. 5(2): 32-38.
- Tseng, W., Dörnyei, Z. & Schmitt, N. (2006). A new approach to assessing strategic learning: The case of self-regulation in vocabulary acquisition. **Applied Linguistics**. 27(1): 78-102.
- Vujnović, M. (2017). **The Role of Self-Regulation in EFL Vocabulary Knowledge**. Master of Arts Thesis in English Language and Literature - Teaching English As a Foreign Language and Pedagogy, J. J. Strossmayer University of Osijek.
- Wei, M. (2007). An examination of vocabulary learning of college-level learners of English in China. **The Asian EFL Journal**. 9(2): 93-114.
- Yamane, T. (1967). **Statistics: An Introductory Analysis**. New York: Harper International Edition.
- Yeh, C. & Wang, Y. (2004). An investigation into vocabulary learning strategies used by senior high school students in Taiwan. **Taiwan Journal of TESOL**. 1(2): 1-44.
-

- Zhang, Y. (2011). **The Use of Vocabulary Learning Strategies by Good and Poor Language Learners: A case study of Chinese non-English major sophomores.** Dissertation, Kristianstad University, School of Teacher Education.
- Zimmerman, B. J. (1990). Self-regulated learning and academic achievement: an overview. **Educational Psychologist.** 25(1): 3-17.